

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt — 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felölös szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdáshoz (városkör 81) intézendők. Nyilvántartás 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Honalapítási ünnepek.

Az ezredévet Köszeg talán nem akarná méltóan megünnepelni? — kérdezzük.

Szerte, mindenütt az országban foglalkoztak már az ünnepek rendezésével s még a külföld érdeklődése is szemmel láthatólag növekszik nemzeti ünnepünk iránt, csak Köszeg városa látszik közönyösnek.

Nálunk a turista-osztályon kívül senki sem tett eddig semmit ez irányban s főleg a város, mint hivatalos testület, nem vett ez ideig tudomást a millenniumról s az ennek megünnepelésére országsszerte megindult mozgalomról.

Azt hittük — és talán némi joggal — hogy a márcziusi közgyűlés napirendjére csak kitűzik a honalapítás miként való megünnepelésének a kérdését s mikor hiába kutattunk a tárgysorozat sok alárendelt jelentőségű pontja között a millenniumi dolgok után, még volt reményünk, hogy talán a képviselők közül teszi valamelyik ezt a nemzeti ügyet szóvá. De csak nem mozdult meg senki, csupán egy képviselő utalt az utcaelnevezés fölött megindult vita közben a millenniumra, a mire szinte fölélegzett az ember ott a hallgatóság körében s várta: no most, most kerül hát rá a sor a többire is.

De nem fogott ez a kis ujj-mutatás sem s a közgyűlés másfél órai debatt után széteszolt, s hagyta a millenniumat millenniumnak lenni.

Megfeledeztek a nemzeti ünnepről, ne is tagadják. Ámbár mi föltételezzük — ha másról nem

is, hát a város képviselő-testületéről — hogy Köszeg városát bele akarja vonni az ünneplésbe, s illetőleg olyan intézkedéseket foganatosítani, a melyek szerint a millenniumot a saját kicsi körünkben is önállóan és városunk multjához méltóan megünnepelhesük. De a vezető egyének nem gondoltak eddig az ügyre s nem vették azt fel a márcziusi közgyűlés tárgysorozatába, holott elfért volna benne, idején is lett volna az ünnepek megállapítása vagy legalább a soha sem mellőzhető előkészítő-bizottság kiküldése. Ez esetben is rászorultak volna egy rendkívüli közgyűlésre, a melyet most többen kilátásba helyeznek, de a mely, ha valamit tenni akarunk, már most aligha kettőre nem szaporodik fel. Mert föltételezzük a képviselő-testületi tagoktól azt is, hogy a millenniumi ünnepek rendezése céljából kérni fogják a rendkívüli közgyűlés összehívását s kiküldenek egy bizottságot, a mely egy legkésőbb a hó végén újra tartandó rendkívüli közgyűlésen ez érdemben javaslattal álljon elő. Így még némileg reperálható lesz a mulasztás, vagy késedelem s ünneplhetünk mi is annak rendjéről. További késedelemnek helye nincsen. Illozzá kell fogni a program megállapításához de rögtön. Állhatna pedig az a következő pontokból:

Délelőtt.

I. Május 10-ike ünnep, melyen a város összes épületei zászlódsztrólt ültenek s a lakosságot tarackklövéssek és az utcákon keresztül vonuló zene ébreszti fel.

II. A délelőtti órákban hála-istenítészet, melyre a város képviselő-testülete a — kék szalaggal átkötendő — Jurisics-féle zászló alatt vonul

ki, s a mely alkalommal a tűzoltó-osapat a templomban sorfalat képez.

III. Millennáris közgyűlés.

Tárgyai:

- polgármesteri megnyitó.
- beszéd a millenniumról, mondja x—y.

Délután.

I. Utcakeresztelés beszédekkel.

II. Emlékfák ültetése.

III. Az ó-házi emlék alapkövének letétele.

E s t e.

Az Ó-háznál örömtűz, a városban pedig általános kivilágítás és zene.

Tavaszi előtti téma.

Csak pár nap választ el bennünket azon időtől mikor a földmives gazdák újra munkához szedik gazdasági eszközeiket, hogy újult erővel és reményekkel munkálják meg az anyaföldet.

Mert hát mi rendeltetésünk, de tán tulajdonos be- rendezkedésünk folytán földmivelő állam vagyunk és a népjólét, vagy országos inaség attól függ, bőit-e a termés, avagy sem? Ha bőit, akkor a kereskedő és iparos is jobban boldogul, míg, ha rosszul sikerül, meg- sanyli azt az ország minden polgára.

Szándékosan mondjuk, hogy csak könnyebben boldogulunk a jó termésnel, mert legyen a termés bármily kitűnő, azért a mostani árviszonyok mellett a földmivesnek fáradsága és veszélyeztetése nem áll arányban a jövedelemmel. Még néhány évtized előtt a magyar buza keresett világcikk vala, azóta a német piac a magas védvám folytán ránk névsve teljesen elveszett.

A mezőgazdaság ma már nem hajt olyan nagy jövedelmeket és bizonynyal a föld fölszigazott árában a közelebbi években el kell érnie az egészséges ár-fluktuációt.

A mezőgazdálkodás mellett egyéb gazdaságvitel-

TÁRCA.

Szinész-házasság.

— Irta: Szilágyi Gyula. —

Végo.

A leány szeméi újra megnedvesedtek.

— Ne kérdezzé Mihály.

— Tudni akarom! s megragadta a leány karját. Tudni akarom! Ugy-e, azért nem bántotta a mások ki- méletlensége, mert szokkal nem törődik és azért bántja őnt az én kiméletlenségem, mert — no mondja ki Ida! mondja ki! . . .

— Mert szeretem! hebegte a leány.

Diadalittas lényben ragyogtak a férfi szeméi.

— S miért nem mondtad meg — újra tegezte — ezt nekem már régen, azelőtt.

A leány nem felelt, de szíve ujjongott. Nagyon szerette a mellette álló embert, — imádta nagy művé- szétét, hisz a művészet iránt lelke annyira fogékony volt, művészete hatalmába keríté lelkét, rajongott a férfiúért és a rajongás — hisz fiatal leány volt — könnyen szerelemmé változott.

— Miért nem mondtad meg nekem? — ismételte a férfi!

— Én Istenem, nem mertem hinni, hogy ön vi- szonozza a feltem . . .

— Mitől?

— Féltem, hogy vonzalmamat kihatározza arra, hogy még bevesebb támadásokat intézzen ellenem s el- előábitson, mint a többieket.

A művész nem felelt. Hallgatagon járta körül a színházat, míg a leány lesütött szemekkel lépkedett mellette.

Tehát szereti őt a leány. Milyen szép, szebb, mint felesége tizenhét évvel előbb, pedig az híres volt szépségeről, fiatal és erőnyes.

— Hány éves vagy Ida?

— Tizenkilencz.

Tizenkilencz éves és ő negyvenegy. Nem ritka szerencse ily üde bimbót nyerni meg maga számára, ki mellett újra huszonnégy évesnek fogja érezni magát. Hát most nem érzi magát fiatalnak? Hej, ez a két év hiába, hasztalan tagadja, nagyon megviselte. E leány ifjusága fogja megifjítani őt is, igen, ő fogja leszakasztani ezt a bimbót, ő fogja magába szívni érintetlen szirmairól az édes mézet, igen, a leány szereti őt s nem nézi éveit, szereti a korkülönbség dacára is, mely közöttük van. S ha a leány nem vonakodik tőle, csak nem vonakodhatik ő, csak nem árulja el önmagát, mondva: Leány, te fiatalabb vagy huszonnégy évvel mint én, ki apád lehetnék. Nem nekem való vagy. De én nem is tudok már tartósan szeretni. Kiélt férfi vagyok, ki szereti a változatoságot, kinek vére hevül még, de csak ha az újdonság ingere hat rá, ne kösd magadat hozzám, nem igazi szerelem a, mit te irányomban érzesz, hanem önhitegetés. Hamar a valóra ébredsz, leány, a vonzalom kihál szivedből az első lángok fellobbanásánál, az első szerelmi csókok élvezeténél, együttlétünk első napjainál. Igen, mert a te szíved első lángjai az én szívem utolsó lángjaival fognak egyesülni, még férfi vagyok, s kevés erejében van, de nem hoz- zád való, még tudok szeretni, de nem tudlak másért szeretni, mint nyújtott gyönyöreidért, nem a hitvest tekinteném benned, hanem nemelet, csak az volna az,

mit benned szeretnék, szépségedet, mely az enyém, véred lobbanékonyágát, mely az én polyhúdt vére- met ingerli, ifjuságot, melylyel én már nem dicseked- hetem. De nemes tulajdonságaidat, irántam érzett hő, tisztá szeretetedet, szerelmedet, melyhez az érzékiégnek semmi köze, hű hitvesi ragaszkodásodat, szolgandi aldo- zatkészségedet, önfeláldozásodat nem tudván szereti, becsülni, mintha nem volna előttem értéke, nem volna reám hatása, nem is venném észre talán. S te akkor nagyon boldogtalan és nagyon szerencsétlen lennél!

Nem erre gondolt Kolozi Mihály és nem ezt mondotta. Gondolata ez volt: Fiatal, üde a leány és én már nem vagyok az. Az ő üde fiatalága hevíteni fog. Ajkait még nem érintette férfi ajaka és ajkam az ilyen érintetlen ajak csókjára vágy. És hevíteni fog, a leány még nem szeretett és én vagyok első szerelme, a leány csupa hűv, tűz, mely ártatlan fiatalágával jár, ez is hevíteni fog és én újra élvezni fogok úgy, mint élveztem sok évvel ezelőtt. S ha a leány be fogja látni, hogy mennyire csalódott bennem, hát akkor is van számára segítség, benyújtja a válókeresetet és megszabadítjuk magunkat egymástól. Ezt gondolta ma- gában és így szólt a leányhoz:

— Akaroz a nőm lenni?

S a leány boldogan, megkapva az első szerelem édes érzetétől, mintha nem hinné el, mintha rosszul hallotta volna, ismétlé:

— Hogy akarok-e a neje lenni, hogy akarok-e a hitves felesége lenni?

— Igen, igen, azt kérdeztem.

A leány nem felelt, csak a könyek, mik szem- pillájára ültek, ez örömkönyek árulták el végtelen boldogságát.

